

Kérő imádság. Jézus biztat minket, hogy bátran éljünk a kérés lehetőségével, hiszen Atyánk szeret minket.

Mondja ezt nekünk azért is, mert ismer minket: „...*nekem a kérés nagy szégyen, adjon úgy is, ha nem kérem.*”

Egy közeli pap ismerősömmel szóba került ez a szentírási részlet. Hangot adtam szomorúságomnak, hogy nem értem: miért kell kérnem, ha Isten úgyis ismeri minden szükségletemet és vágyaimat. Ő így válaszolt: „Nem kell ennyire túlbonyolítani a dolgot: Beszélsz Istennel? Miről? Nyilván szóba jönnek a vágyaid. Te is tudod, Ő meg aztán csak igazán, hogy Ő mindent megtehet. Hát persze, hogy kéred a segítségét. Meg aztán azt is tudod, hogy – mint jó szülő – annak a kérésednek nem fog eleget tenni, ami káros lenne rád nézve. Egyáltalán: tapasztalataim szerint háromféle válasza szokott lenni a kéréseinkre: 1. rendben, 2. jó, de nem most, 3. jobb ötletem van.”

Frappáns megfogalmazás...

Aztán itt van ez az arany szabály: Tegyük azt mindenkivel, amit mi szeretnénk, hogy velünk tegyenek. Oly végtelenül egyszerű. Az összes nagy vallás tanítja ezt híveinek. Ez az egyik szilárd alapja a vallások közötti párbeszédnek. Jézus minden embert megváltani jött. Ha ezt megértjük, egyszerre kitágul a világ: kapcsolatok lehetőségei tárulnak fel, és közelebb kerül a béke.

Hála legyen Istenünknek!

Almási Mária, Budapest